

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 84/2013
12.09.2013. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Славице Миљковић и др., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости пуномоћника оштећене као тужиоца С.К., адвоката Ж.П., од 28.06.2013. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду КжІ 2561/10 од 27.09.2012. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2013. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости пуномоћника оштећене као тужиоца С.К., подигнут против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду КжІ 2561/10 од 27.09.2012.године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Руми XVII К 181/07 од 16.09.2008. године, окривљени: С.М., Н.Б., Р.Ђ., Д.Ђ., Д.Х., Н.О., Ј.Ј., П.Ђ. и С.А., ослобођени су оптужбе на основу члана 355. тачка 3. ЗКП, да су извршили кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359. става 1. КЗ РС у вези члана 33. КЗ РС и одређено је да на основу члана 197. став 1. ЗКП трошкови кривичног поступка падају на терет буџета Републике Србије.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КжІ 2561/10 од 27.09.2012.године, одбијена је као неоснована жалба пуномоћника оштећене као тужиље С.К., а пресуда Општинског суда у Руми К 181/07 од 16.09.2008.године, потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду КжІ 2561/10 од 27.09.2012. године пуномоћник оштећене као тужиље С.К., адвокат Ж.П. поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се побијана пресуда укине.

Испитујући дозвољеност поднетог захтева, Врховни касациони суд је нашао да је исти недозвољен.

Према сада важећој одредби члана 419. Законика о кривичном поступку, против правноснажних судских одлука и против судског поступка који је претходио тим правноснажним одлукама, надлежни јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости ако је повређен закон, а одредба члана 421. Законика о кривичном поступку предвиђа, да захтев за заштиту законитости подиже јавни тужилац одређен законом, а то је Републички јавни тужилац.

Из цитираних законских одредби јасно произлази да овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости припада искључиво надлежном јавном тужиоцу као државном органу, а не и оштећеном као тужиоцу. Дакле, оштећени као тужилац има могућност да само надлежном јавном тужиоцу поднесу иницијативу за подизање захтева за заштиту законитости, на основу које надлежни јавни тужилац одлучује да ли има места подизању захтева за заштиту законитости, или не.

Имајући у виду да оштећени као тужилац сходно члану 419. и 421. ЗКП, није овлашћено лице за подизање захтева за заштиту законитости, исти је одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, на основу одредби члана 419. и 421. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Татјана Миленковић,с.р.

Председник већа - судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.